

[Aage Fogh.]

nært hold, og jeg må sige, at også hvor jeg har brugt det ved mine foredrag og vist på de tegninger, jeg har fået lavet, hvad det er, der skér, har praktisk taget alle mennesker været enig med mig i, at det bør man standse.

Jeg takker den højtærede finansminister for de lovforslag, der her er fremsat. Jeg personlig har speciel grund til det, fordi det netop i disse dage er et år siden, jeg rettede spørgsmål til den daværende finansminister. Det vil man kunne finde i Folketingsstidende fra i fjor. Jeg spurgte dengang den daværende minister:

„Finder ministeren ikke — under hensyn til den voldsomme stigning i priserne på jord — anledning til at skærpe bestemmelserne i lov om særlig indkomstskat § 7A. og til at instruere vurderingsmyndighederne om at vurdere den jord, der er egnet til byggegrunde, noget højere, end tilfældet er nu?”

Finder finansministeren det formålstjenligt, at der f. eks. ved udarbejdelse af eksempler på virkningerne af lovbestemmelserne om grundstigningsskyld spredes kendskab om disse virkninger?”

Jeg tror, det havde været ganske overordentlig heldigt, om man var gået i gang med det i fjor, men den daværende finansminister sagde til mig, at det kunne han ikke se der var nogen grund til at gøre noget ved. Man var optaget af langt vigtigere ting. Man skulle have omsen gennemført og forskelligt andet, og derfor måtte dette have lov til at ligge. Det var der måske ikke noget at sige til; det var der stort flertal for her i tinget; enigheden spændte jo lige fra højre og helt ud til den venstre fløj, hvor man mente, at det var det, der var det vigtige.

Der er løbet meget vand i stranden siden da, og der er løbet mange penge i forkerte lommer. Man kan i hver eneste by på Sjælland gå ud og finde eksempler på, at kommunerne, det offentlige, kravler rundt på deres knæ og køber jord til 30.000, 40.000, 50.000 kr. pr. ha, og så betragtes det endda som velvilje, at de, der tilfældigvis sidder på denne jord, vil sælge den. Derfor anser jeg disse lovforslag for at være meget heldige, og jeg takker for dem.

Jeg skal ikke behandle lovforslaget om kapitalvindingsskatten; det vil det ærede medlem hr. Helge Larsen tage sig af. Jeg skulle sige lidt om vurderingslovforslaget.

Jeg anser det forslag, der nu er fremsat om en ændring af vurderingsreglerne, for at være en stor fordel. Jeg må rigtignok sige, at hvis det ærede medlem hr. Viggo Hauch har ret, hvis det virkelig er rigtigt, at venstre og de konservative i fjor ved forliget i den grad er løbet bagom med regeringen, at de har fået regeringens tilsagn om, at bare en mand dyrker sin jord med roer, så kan vurderingen ikke forhøjes, selv om jorden i virkeligheden har 10 gange så høj en værdi som det, den er vurderet til; så har de gjort det helt ualmindelig dygtigt set ud fra deres standpunkt, men det kan heller ikke være rigtigt. Tag med ned til Roskilde og se de 400 ha, der ligger dér af universitetets jord. Det kan ikke være rigtigt, at denne jord, der ligger helt inde i byområdet nu og stadig væk dyrkes med byg, skal vurderes til 37 øre pr. m², mens Roskilde kommune giver 37.000 kr. pr. ha for den jord, der ligger bagved. Den dag, man vurderede universitetetsjorden til det, den er værd, blev den til salg omgående; det betød billigere priser, og det betød, at samfundet fik fordelene.

Jeg takker altså for lovforslaget, som jeg synes er en udmærket forbedring, og jeg håber ikke, det kan være rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Viggo Hauch har sagt, og at man således i den grad er løbet om hjørnerne med regeringen i fjor. Det håber jeg ikke kan være rigtigt.

Jeg vil gerne føje til, at jeg synes, vi skulle lægge an på at stille de offentlige myndigheder meget, meget bedre i hele dette jordspekulationsspørgsmål. Der er efter mit skøn ingen mening i, at en ejendom ikke kan omvurderes, før den er solgt. Vi har reglerne om omvurdering i § 12, stk. 2, nr. 12. Der burde efter mit skøn være en mulighed mere for at få omvurdering, nemlig den, at når en kommune melder sig som køber af jorden og sælgeren ikke er villig til at sælge den til en rimelig pris, skulle kommunen kunne forlange at få jorden omvurderet til det, man vil give for jorden, og så skulle den kunne beskattes derefter. I så fald tør jeg garantere for, at der ville være mulighed for at få jorden